

Med Hensyn til Begrænsningen til Smaaahandler henvises til det ovenfor anførte.

Til § 2.

Afbetalingskontrakterne indeholder som Regel en Bestemmelse om, at Sælgeren skal have Ret til at tage Tingen tilbage eller til at betragte hele Købesummen som forfalden, saasnart Køberen udebliver om end blot med et enkelt Afdrag. Denne Bestemmelse kan imidlertid give Anledning til Misbrug, og for at værne Køberen mod, at selv en forholdsvis ubetydelig Misligholdelse i hans Betalingspligt fører til skæbnesvangre Følger for ham, bestemmer Lovforslaget, at Sælgeren overhovedet ikke skal kunne gøre nogen aftalt særlig Retsvirkning (ved Tilføjelsen »særlig« er antydet, at Sælgeren selvfølgelig altid kan sagsøge Køberen for selve det Afdrag, som han er udeblevet med) af Undladelsen gældende, medmindre Køberen er udeblevet med Afdraget 14 Dage efter Forfaldstid, og det skyldige Beløb derhos andrager en vis Del af Afbetalingsprisen. Da der er mindre Grund til at beskytte Køberen, naar der foreligger flere ubetalte Afdrag, er der iøvrigt stillet strængere Betingelser med Hensyn til Størrelsen, naar han kun er udeblevet med ét Afdrag, end naar det modsatte er Tilfældet. Et Afdrag er selvfølgelig ikke »ubetalt«, naar Sælgeren har taget imod det, selv om han kun har givet Kvittering »under Forbehold«.

Paragrafens 2det Stykke omhandler det Tilfælde, at Køberen vel ikke har misligholdt sin Betalingspligt, men derimod har undladt at opfylde andre Forpligtelser som f. Eks. at holde Tingen assureret, anmelde Flytning eller lignende. I Modsætning til den i foregaaende Stykke givne Regel beror det her paa Domstolenes Skøn, om den for Undladelsen aftalte Retsvirkning efter samtlige foreliggende Omstændigheder — derunder selvfølgelig i første Række den Interesse, som Sælgeren har i Forpligtelsens Overholdelse — maa anses for »aaenbart ubillig«, i hvilket Tilfælde den ikke kan gøres gældende mod Købe-

ren. Denne Bestemmelse hviler iøvrigt paa samme Betragtning som i §§ 37 og 38 i Udkastet til Lov om Aftaler og andre Retshandler paa Formuerettens Omraade.

Foruden at tilsidesætte de Bestemmelser, for hvis Overtrædelse der er vedtaget særlig Retsvirkning, kan Køberen gøre sig skyldig i Handlinger, der ere ham forbudte i Følge selve Aftalens Natur, f. Eks. beskadige Tingen, sælge eller pantsætte den. Naar den Misligholdelse, der saaledes foreligger fra Køberens Side, maa betegnes som væsentlig, kan Sælgeren efter Lovgivningens almindelige Regler hæve Handelen og som Følge deraf tage Tingen tilbage, og denne Ret har Udkastet selvfølgelig ikke berøvet Sælgeren.

Til § 3.

I Modsætning til § 2 gælder de i §§ 3—7 givne Bestemmelser alene for det Tilfælde, at Sælgeren vil tage Tingen tilbage. De kommer til Anvendelse uanset, om Sælgeren i saa Henseende paaberaaber sig en udtrykkelig Vedtagelse i Kontrakten, et i samme indeholdt Ejendomsforbehold eller Lovgivningens almindelige Regler om Handelens Tilbagegang paa Grund af Køberens Misligholdelse.

Hovedreglen indeholdes i §§ 3—5. Det forudsættes i § 3, at der ved Tingens Tilbagetagelse finder en Opgørelse Sted af Parternes Mellemværende, og Betydningen heraf er den, at Køberen altid kan forlange af Sælgeren, at der foretages en saadan Opgørelse, og at den sker i Overensstemmelse med de Regler, der ere givne i §§ 3—5. Da nu disse Regler som ovenfor anført gaa ud paa, at Mellemværendet skal opgøres, som om Handelen var bleven opfyldt fra begge Sider, vil Sælgeren altsaa ikke kunne rejse Krav paa den negative Kontraktsinteresse hos Køberen, og han vil heller ikke mod dennes Protest kunne nøjes med at tilbagelevere de modtagne Afdrag, hvad der vil have Betydning, naar Tingen er steget i Værdi efter Handelens Indgaaelse.

Medens Spørgsmaalet om Beregningen af